

BŽ ...

BESEDA ŽIVLJENJA

Flp 4,13

**“Vse zmorem v njem,
ki mi daje moč.”**

So trenutki, ko čutimo zadovoljstvo, smo polni moči in ko se vse zdi preprosto in lahko. Včasih pa smo obdani s težavami, ki grenijo naše dneve. To so lahko majhni pogoški v ljubezni do ljudi, ki so ob nas, nezmožnost, da z drugimi delimo svoj življenjski ideal.

NE POČUTIMO SE SAMI

V teh okoliščinah je najtežji občutek ta, da smo prisiljeni, da se z življenjskimi preizkušnjami spopademo sami, brez podpore koga, ki bi nam znal zares pomagati.

Malo je ljudi, ki so kot apostol Pavel tako globoko doživljali radosti in bolečine, uspehe in nerazumevanja.

Je bil superheroj?**V NJEM JE VSE MOGOČE**

Tudi sv. Pavel se je počutil šibkega, krhkega, neprimernega, a je imel skrivnost, ki jo je zaupal svojim prijateljem: **»Vse zmorem v njem, ki mi daje moč.«** V svojem življenju je odkril stalno Jezusovo navzočnost. Tudi ko so ga vsi zapustili, se Pavel ni nikoli počutil samega: Jezus je bil blizu njega.

NAŠA VELIKA SKRIVNOST

Vse zmorem, kadar sprejem in uresničujem evangeljske besede: prav te mi odkrivajo pot, po kateri sem poklican vsak dan hoditi, me učijo, kako naj živim, in mi vlivajo zaupanje.

Vse zmorem, kadar živim z drugimi v občestvu ljubezni, kajti tedaj pride On med nas, kakor je obljubil, in podpira me moč edinosti.

... je življenje

Abram, 15 let

POMEMBNOST KOMUNIKACIJE!

M. je sošolec, s katerim sem imel veliko težav. Tudi če že nekaj let skušam živeti besedo življenja, je bilo zame v njem nemogoče videti osebo, ki jo moram ljubiti, tako kot to uči evangelij. Ker je vedel, da sem katoličan, je užival v tem, da je slabo govoril o krščanstvu. Bolj kot sem se branil, bolj je užival v tem, da se je norčeval iz mene.

Ker je videl, da mi to ni všeč, so se stvari le stopnjevale in kmalu njegove žalitve niso bile usmerjene le na mojo vero, ampak tudi name osebno. To je počel tako, da tega nisem mogel prenašati, in vsakokrat, ko sem prišel v šolo, nisem vedel, kaj naj naredim. Nekoč med odmorom sem se odločil, da mu bom vse vrnil, tudi z nasiljem. Na srečo je bil to le trenutek, potem me je ustavil prijatelj. Priznam, da se v tistem obnašanju nisem prepoznal in da mi je zaradi tistega trenutka še vedno žal.

V nekem trenutku, ko sem bil zelo žalosten, sem dojel, da tega ne morem živeti sam. Odločil sem se to deliti v skupini, s katero skušamo živeti besedo življenja, in prositi za pomoč. Po pogovoru z njimi sem začutil, da je v tej situaciji na preizkušnji moja vera. S pomočjo skupine sem dojel, da moram biti pripravljen "nastaviti drugo lice", in tako se je v meni vedno bolj krepila odločitve in prizadevanje, da je potrebno povrniti zlo z dobrim. Tudi če se je odnos z M. le malo spremenil in če se žalitve nadaljujejo, skušam v tem nelagodju videti bolečino, ki jo je živel tudi Jezus, ko so se mu posmehovali. To mi skupaj z edinostjo in molitvami prijateljev v skupini daje novo moč.

Imaš tudi ti podobno izkušnjo?